

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 149 בס"ד ערש"ק פר' בחו"ב (מרכ"ל) א"ר תשס"א

פנינים יקרים

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר (כ"ה א) פרש"י מה ענין שמיטה אצל הר סיני? אלא מה שמיטה נאמר כללותיה ופרטיה מסיני. וי"ל על דרך המוסר דענין עבודת ה' הוא כניעה ושפלות לפניו יתברך. והנה אין חלוק אצל עובד ה' אם ניתן כתר מלכות בראשו או אם יתן בראשו אפר מקלה בתעניות. כי הכל בעיניו לשם ה' כניעה ושפלות... משום כך הניח הקב"ה כל ההרים הגבוהים ונתן תורתו על הר סיני הנמוך מכולם. אמנם מצות שמיטה ויובל שעניני המצוה בעצמה היא הכניעה בעצם להשוות עצמו לעני לגר ולחיה ובהמה וכו' וא"כ מה ענינה אצל הר סיני אלא להקיש אליה כל התורה כולה שהכל יהיה בכניעה ושפלות.

ושבתה הארץ שבת לה' (כ"ה ב) עצבות וקליפות החומר מעכב שמחת הנשמה בעשיית המצוה. לכך עצה יעוצה ושבתה הארץ שבת לה'. הכוונה שיעשה נייחא ושכיתה לארץ שהוא החומר והגוף לשמוח מגשמיות ועי"ז תוכל הנשמה לשמוח ברוחניות.

כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו ובא גואלו הקרוב אליו וגאל וכו' (כ"ה, כה) פרשה זו תרמוז ענין גדול והערה ליושבי תבל... כשהתחתונים מסין מדרך המצב מסתלקים ההשפעות ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בתחתונים... והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה' וכו'.

(אור החיים)

אם בחקותי תלכו (כ"ז ג) ר"ת ונפשי כעפר לכל תהיה שזהו סוד האחדות, ואם יש אחדות הרי זה כאלו קיימו כל התורה כולה. כי מה שאין לזה יש לזה ובכה"ג שכר מצוה קיים אפילו בהאי עלמא.

(פניני קול מנחם)

ובכל ארץ אחוזתכם וכו' (כ"ה, כד) ע"י הרצון והתשוקה תמיד להתדבק בהשי"ת יפתח הפנימיות ובא גאולה. ארץ לשון רצון להתדבק בשורש ואחיות כל אדם במקור החיות בו יתברך. (שפת אמת)

כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם (כ"ה, נה) הלשון כפול לי בני עבדים הוא מצד בחירת ה' בנ"י, עבדי הם מצד בחירת בנ"י לקבל עליהם עול מלכותו יתברך שמו, כמ"ש את ה' האמרת וה' האמירך וכו', וכפי מה שמקבלין להיות עבדי ה' כך מתקיים סוף הפסוק לא ימכרו ממכרת עבד. וז"ש במשנה המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות כנ"ל.

כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו וגו' (כ"ה, לה) "כי ימוך אחיך" שגורמים העונות ונעשה מך רש וגורמים בזה שההשפעה יורדת לאוה"ע, "ומטה ידו" דלעלא, "עמך" כל אחד ואחד יתלה שהוא גרם זאת עכ"ז יחזק את עצמו ולא יאמר גואש. גם אם יראה וידע כי הוא מבחינת "גר אנכי עמך" שמתנכר מאנכי ה' אלקיך תושב עכ"ז יאמין באמונת אומן כי מהני לו תשובה, כי לא ידח ממנו נדח והשי"ת חותר חתירה מתחת כסא כבודו לקבל תשובתו. "וחי אחיך עמך" שתאמין שבמעשיך ובתשובתך תוכל עוד להחיות את כל העולמות כי יחיד ששב מוחלין לו וכל העולם כולו.

בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו (כ"ה, יג) אפשר להסביר על דרך פירוש הבעש"ט ימלא ה' כל משאלותיך. היינו שכל משאלותיך יהיה שימלא ה' הויה-ברוך הוא. וזהו בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו כאשר תהיה במהרה ביאת המשיח והגאולה השלמה.

וכי תאמרו מה נאכל... וצויתי את ברכתי (כ"ה, כ-כא) אם לא ישאלו השפע ימשיך ממילא מאליו, אבל אם ישאלו מה נאכל יגרמו בזה שיפסק השפע ואז נצטרך לציווי הברכה מחדש.

מה ענין שמיטה אצל הר סיני? אפ"ל שהקשר הוא כמו שאצל הר סיני הגיעו למצב של פריחה נשמתן דהיינו שהגיעו לביטול היש, כמו כן אצל שמיטה שמחזיר הכל לבעלים להקב"ה אין לך ביטול היש גדול מזה.

(קול מנחם)

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

149

1

המשק שיחת הרא"ש ל"ג בט"ו אדר נכתב ע"י הר"ם ב"ר הכהן

בשפלות העצמי מתוך פעולה של קדושה ולראות את גודל רחמי השי"ת. וזהו עוז וחדוה במקומו וזהו בחינת משיח.

תמצית פרק א'. המציאות של האדם כעס ומכאובים. העבודה של האדם להתבטל אל ה' בזה שיאחזו בשתי הקצוות התבוננות

לראות את רחמי שמים האמיתיים. ואשר מתוכם מגיע לשמחה אמיתית שהיא חדות הנפש.

אמרו חז"ל "אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין (שבת קייח). צריכים להבין מה הכוונה בדברי חז"ל על השמירה האם הכוונה לשמור על השבת כמו שהשומר קבל תפקיד לשמור על הבית הלא השומר ממלא תפקידו בזה שאינו עושה כלום ורק יושב ומסתובב ליד הבית, ובשבת כתוב: "ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת כלומר שיש איזה עשיה בשמירת השבת וצריכים להבין מה היא העשיה בשמירת השבת.

לפי זה אפשר לומר שאין הכוונה בדברי חז"ל שצריכים לשמור שתי שבתות ממש, אלא שצריך להיות בבחינת "שתי שבתות" דהיינו לחיות בבת אחת את שתי השבתות שפלות עצמי והתגלות רחמינו יתברך שמו. כי באם יהיה במצב של שבת אחת דהיינו שירגיש בבחינת השבת שבו שבת וינפש את רחמי שמים הגדולים ולא יהיה במצב של השבת השני שהוא ההרגשה שלית ליה מגרמי כלום שהוא המציאות העצמי האפסי. אזי כח ההתעלות הדמיוני יעלה מעלה מעלה עד שיגיע לבחינת בחנני אלקים ונסני (תהלים כ"ו) ואז תאבד הכח האמיתי של השבת שהוא הרגשת רחמי שמים גרידא. והתוצאות מי ישיבנו. אבל אם שומר שתי שבתות. אשר בד בבד עם הרגשת גדלות השבת שהוא גדלות הבורא יתברך שמו. רואה האדם גם את שפלות העצמי דלית ליה מגרמי כלום, כאשר שתי השמירות באין כאחד מגיעים לחדות ה' היא מעוזכם. ואין הבחינה של "בחנני אלקים ונסני". וזהו אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות ולא שבת אחת.

עוד צריכים להבין מה כוונת חז"ל באמרם אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות, למה דוקא שתי שבתות ולא מספיק שבת אחת. וכן צריכים להבין הקשר בין שמירת שבת לגאולה, כלומר מה הקשר בין שבת לביאת המשיח.

אלא שבת הוא בחינת חדות הנפש כמו שכתוב בתורה במעשי בראשית כי בו שבת וינפש, וכמו שמובא כמה פעמים בחז"ל ששבת הוא מעין עולם הבא (עיין ברכות דף נ"ז) וגם בזמירות של שבת מזמרים: "מעין עולם הבא יום שבת ומנוחה כל המתענגים בה יזכו לרוב שמחה". שבת איז נישט קיין פשוטן טאג, דאס איז חדות הנפש כי בו שבת וינפש (שבת אינו יום פשוט הרי הוא חדות הנפש כי בו שבת וינפש). חדות הנפש לא תתכן רק בזה שירגישו את המציאות העצמי האפסי דלית ליה מגרמי כלום ומאידך

והנה עיקר תפקיד השומר (שהוטל עליו התפקיד לשמור על הבית) הוא להיות עירני שלא יפגעו בבית. בתשומת לב זו עושה את השומר (אשר לכאורה אינו עושה כלום ורק

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך מעמ' קודם

149
א

הענין לחוש כל דבר בתחושה של ממש אזי עובר האדם איזה תהליך של "ירידה". אף שהירידה הוא בבחינת ירידה לצורך עליה. אך אינו דומה שקולט את שפלות העצמי מתוך אמונה כנ"ל כי הוא חוסך את התחושה הכאובה בירידה (שהאדם עובר כדי לחוש בירידה זו את שפלות העצמי למען תת כח לראיה הגדולה בהשגחה העליונה רוממות א-ל).

בחינת שבת יכול להיות בכל יום. (וכן אומרים היום יום ראשון בשבת שני בשבת וכן הלאה) ובכל עת יש הצורך לשמור שתי שבתות כנ"ל ולהיות בעשיה כנ"ל (דהיינו לאחוז בפעולה אחת דקדושה וישים עליה כל משקל ממשקל החיים למען לא יזוז מהפעלת הפעולה דקדושה שלקח על עצמו) וכך יגיע לבחינת "משיח". נמצא לבחינת שתי שבתות ניתן להגיע בשני אופנים דרך האמונה ודרך קבלת היסורים באהבה. דרך האמונה היינו בשעה שמתעלה בהרגשת גדלות הבורא. חושב מתוך אמונה בשפלות העצמי ואינו צריך לעבור נפילות של ממש כדי לראות את שפלותו כי די לו אם מכיר שפלותו מתוך הבנה גדלות הבורא. אבל מי שדרך האמונה אין בו די כח שיכיר האדם בשפלותו יצטרך לעבור כאבים של ממש והוא דרך קבלת היסורים באהבה.

וזאת לידיעתכם כי בדרך האמונה לא נשאר האדם תמיד במצב של אמונה. האמונה מקבלת תחושה כהכרת שפלות עצמי דלית ליה לגרמי כלום מתוך ראית גדלות הבורא והוא הדרך האמיתי ביותר.

יושב ומסתובב ליד הבית). לאחד שעושה עשיה נפלאה. כך גם בזה שיש לנו תשומת לב אמיתית להתבונן בשתי השבתות שפלות עצמי וגדלות הבורא אנו מקיימים מה שכתוב. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת כי אין לך עשיה גדולה מהתשומת לב האמיתית בהתבוננות הנ"ל.

השבת הוא מעין עולם הבא. דרך שמירת השבת ניתן לחוש מעין שלמות הבריאה ביאת המשיח אלא שחייבים לשמור שתי שבתות כנ"ל ורק אז נזכה לבחינת גאולה. וככל שיעשה את השבת בתשומת לב האמיתית לשתי השבתות הנ"ל יחוש יותר את ה"מיד נגאלין".

בחינת שבת מתחלת בראית גדלות הבורא כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. ההשראה של השבת היא כל כך חזקה עד שמביא את האדם להתרוממות הנפש ולחדות ה' היא מעוזכם. אמנם כבר נתבאר שהתרוממות הנפש ללא שפלות עצמי מסוכן מאד כי עלול להוציאו מהתרוממות האמיתית אל ההתרוממות הדמיונית של בחנני אלקים ונסני. על כן צריך האדם מיד לראות את הסכנה שבכשלון. ואם זוכה לראות את הסכנה בלי שנכשל ממש אז התרוממות הנפש היא התרוממות של אמונה. כי כמו שמאמין שנמצא בסכנה. כך "מאמין" בהרגשת גדלות הבורא שהוא יותר נעלה ויותר עמוק מהרגשה גרידא. אבל אם אינו מתאמץ לראות את גדלות הבורא ושפלות עצמי מתוך ראיה של אמונה. וזקוק למען

אמרות קצרות מהרא"ש - נרשם ע"י ל"פ

באחד מהשנים כשהרא"ש היה רגיל לנסוע לחו"ל לתקופה של כמה חדשים שאלתי את הרא"ש איך עלי לנהוג כשאנינו זמין וקשה לי לפנות אליו בשאלות קיומיות, ענה לי הרא"ש: ואס איז די בעיה מגייט צום רבש"ע (מה הבעיה פונים אל ה'). וכשבקשתי הבהרה לדבריו נתן לי הרא"ש הדרכה מעשית: כשאתה נמצא במצב שאינך יודע מה לעשות ואינך יכול להתייעץ אתי וגם אין לך חבר נאמן להתיעצות. הפנה את השאלה פנימה בתוך המח. תזרוק מהמח את כל האינטרסים ודעות קדומות ותהיה מוכן לקבל כל הוראה שיושרה עליך. תתפלל אל ה' ע"י מזמור תהלים ע"י דבורים בשפת האם אל הרבש"ע: הוריני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. כשסיימת התפילה קלוט את הבהירות הראשונה ופעל על פיה, תזהר לא לתת למחשבות נוספות להתערב עם המחשבה הראשונה שנקלטה... הוראה לא קלה אך ברורה.

ידיעות מחיי החברותא:

בימים ראשון, שלישי, וחמישי, מתאספים יחד לאמירת תהילים בביהכנ"ס אמונת ישראל (גרוז'יסק) בשעה 8.00 בערב

בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו

ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 50 ש"ח לשנה

שהשמחה במעונם

מו"ר הרא"ש שליט"א לאירוסיו הנכדה

משפ' פריינד לאירוסיו הבת

הר"ר בן ציון קלר ומשפ' הר"ר אברהם יעקב מילר לאירוסיו הבן / הנכד

הר"ר בנימין זאב סגל ומשפ' והר"ר גדליה סגל ומשפ' לאירוסיו הבן / הנכד

הר"ר צבי מנחם ראנד ומשפ' לאירוסיו הבת

הבה"ח שלמה קלר לאירוסיו הבה"ח נחמיה סגל לאירוסיו

הר"ר דוד הולד ומשפ' והר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הבן / הנכד

הר"ר משה ירוחם שטרנגר ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר משה תופיק ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר יהודה פרוש ומשפ' להולדת הנכד

משפ' כהן להכנס הבן לעול המצוות ולהולדת הנכד

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

